

Vârșnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Spiritul revelației

Spiritul revelației este real – și poate funcționa și funcționează în viețile fiecăruia dintre noi și în Biserică.

Îmi exprim recunoștința pentru inspirația care a însoțit alegerea imnului care va urma după cuvântarea mea, „Am făcut eu un bine?” *Imnuri*, nr. 140). Înțeleg aluzia.

Vă invit să vă gândiți la două experiențe legate de lumină, pe care toți sau majoritatea dintre noi le-am avut.

Prima experiență a avut loc atunci când am intrat într-o cameră întunecoasă și am aprins lumina. Amintiți-vă cum, într-o clipă, un val de lumină a umplut camera și a făcut ca întunericul să se risipească. Ceea ce înainte nu putea fi văzut și era nesigur a devenit clar și ușor de recunoscut. Această experiență a fost caracterizată prin recunoașterea imediată și cu intensitate a luminii.

A doua experiență a avut loc atunci când am privit cum noaptea se transformă în dimineață. Vă amintiți apariția lentă și aproape imperceptibilă a luminii la orizont? Prin contrast cu aprinderea luminii într-o cameră întunecată, lumina de la răsăritul soarelui nu apărea deodată. Ci, intensitatea luminii creștea treptat și în mod constant, iar întunericul nopții era înlocuit de strălucirea dimineții. În cele din urmă, soarele răsărea la orizont. Dar sosirea iminentă a soarelui era vizibilă cu câteva ore înainte ca soarele să apară de fapt la orizont. Această

experiență era caracterizată de apariția subtilă și treptată a luminii.

Din aceste două experiențe obișnuite legate de lumină, putem învăța multe despre spiritul revelației. Mă rog ca Duhul Sfânt să ne inspire și să ne instruiască acum, în timp ce ne concentrăm asupra spiritului revelației și asupra modelului de bază prin care este primită revelația.

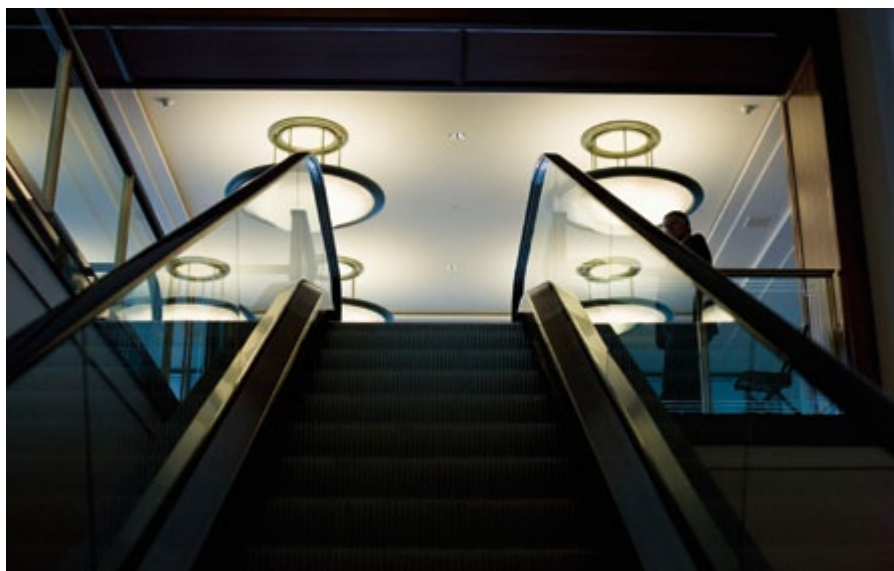
Spiritul revelației

Revelația este calea de comunicare de la Dumnezeu către copiii Săi de pe pământ și una dintre marile

binecuvântări asociate cu darul și constanta tovarășie a Duhului Sfânt. Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Duhul Sfânt este un revelator” și „niciun om nu poate primi Duhul Sfânt fără a primi revelații” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 138).

Spiritul revelației este disponibil fiecărei persoane care primește, prin autoritatea adecvată, rânduielile salvatoare ale botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor și așezarea mâinilor pentru conferirea darului Duhului Sfânt – și care acționează cu credință pentru îndeplinirea poruncii preoției de a „primi pe Duhul Sânt”. Această binecuvântare nu este restrânsă la autoritățile care prezidează ale Bisericii, ci ea aparține și trebuie să fie eficientă în viața oricărui bărbat, femeie și copil care ajunge la vârsta responsabilității și face legăminte sfinte. Dorința sinceră și demnitatea invită spiritul revelației în viețile noastre.

Joseph Smith și Oliver Cowdery au căpătat o experiență valoroasă în privința spiritului revelației atunci când au tradus Cartea lui Mormon. Acești

frați au învățat că puteau primi orice fel de cunoaștere care era necesară pentru îndeplinirea lucrării lor, dacă cereau cu credință, cu o inimă cinstită, crezând că vor primi. Și, de-a lungul timpului, au înțeles tot mai mult că spiritul revelației este primit sub formă de gânduri și sentimente ce vin în inima și mintea noastră prin puterea Duhului Sfânt (vezi D&L 8:1–2; 100:5–8). Așa cum Domnul i-a instruit: „Acum, iată, acesta este spiritul revelației; iată, acesta este spiritul prin care Moise i-a adus pe copiii lui Israel prin Marea Roșie pe pământ uscat. De aceea, acesta este darul tău; aplică-l” (D&L 8:3–4).

Subliniez cuvântul „aplică-l” în legătură cu spiritul revelației. În scripturi, influența Duhului Sfânt este descrisă ca „un glas blând și încet” (1 Regi 19:12; 1 Nefi 17:45; vezi, de asemenea, 3 Nefi 11:3) și „un glas... de o blândețe deplină” (Helaman 5:30). Deoarece Spiritul ne șoptește cu blândețe și delicatețe este ușor să înțelegem de ce trebuie să evităm programele de mass-media nepotrivite, pornografia și substanțele și comportamentele dăunătoare care ne fac dependenți. Aceste instrumente ale adversarului pot deteriora și distruge, în cele din urmă, capacitatea noastră de a recunoaște și de a răspunde mesajelor subtile ce vin de la Dumnezeu și sunt trimise prin puterea Spiritului Său. Fiecare dintre noi trebuie să ia serios în considerare și să mediteze, rugându-se, la modul în care putem respinge ispitele diavolului și să „[aplicăm]” spiritul revelației în viețile noastre personale și în cadrul familiilor noastre.

Modele de revelație

Revelațiile sunt transmise prin diverse căi, incluzând, de exemplu, visele, viziunile, conversațiile cu mesageri cerești și inspirația. Unele revelații

sunt primite imediat și cu intensitate; altele sunt recunoscute treptat și subtil. Cele două experiențe legate de lumină pe care le-am descris ne ajută să înțelegem mai bine aceste două modele de bază ale revelației.

O lumină care este aprinsă într-o cameră întunecată este asemănătoare cu primirea unui mesaj rapid, complet și pe de-a întregul de la Dumnezeu. Mulți dintre noi am avut experiența acestui model de revelație atunci când ni s-a dat un răspuns la o rugăciune sinceră sau ni s-a oferit îndrumarea sau protecția necesară, în acord cu voința lui Dumnezeu și în momentul ales de El. Descrieri ale unor asemenea manifestări imediate și intense se găsesc în scripturi, sunt povestite în istoria Bisericii și sunt evidențiate în viețile noastre proprii. Într-adevăr, aceste miracole puternice chiar se întâmplă. Totuși, acest model de revelație tinde să fie mai degrabă rar decât obișnuit.

Creșterea treptată a luminii care radiază de la soarele ce răsare este la fel ca primirea unui mesaj de la Dumnezeu „rând după rând, precept după precept” (2 Nefi 28:30). Mult mai frecvent, revelația vine în cantități mici de-a lungul timpului și este acordată în conformitate cu dorința, demnitatea și pregătirea noastră. Asemenea comunicări blânde și în mod treptat de la Tatăl Ceresc „[cad deasupra sufletelor noastre] ca roua din cer” (D&L 121:45). Acest model de revelație tinde să fie mai degrabă obișnuit decât rar și este evident în experiențele lui Nefi, în timp ce încerca mai multe abordări diferite înainte de a obține cu succes plăcile de aramă de la Laban (vezi 1 Nefi 3–4). În cele din urmă, el a fost condus de Spirit la Ierusalim „neștiind dinainte lucrurile pe care trebuia să le [facă]” (1 Nefi 4:6). Și el nu a învățat cum să construiască dintr-o dată o navă cu o iscusință neobișnuită; ci, lui

Nefi i-a fost arătat de către Domnul „din când în când în ce fel trebuia să [lucreze] lemnul corabiei” (1 Nefi 18:1).

Atât istoria Bisericii, cât și viețile noastre personale sunt pline de exemple de modele ale Domnului de a primi revelația „rând după rând, precept după precept”. De exemplu, adevărurile fundamentale ale Evangheliei restaurate nu i-au fost date profetului Joseph Smith toate deodată în dumbrava sfântă. Aceste comori neprețuite au fost revelate în circumstanțe justificate și la momente potrivite.

Președintele Joseph F. Smith a explicat în ce mod a apărut în viața sa acest model de revelație: „Fiind băiat... în mod frecvent... I-am cerut Domnului să-mi arate câteva lucruri minunate, astfel încât să pot primi o mărturie. Dar Domnul a ascuns minunile față de mine și mi-a arătat adevărul, rând după rând... până când m-a făcut să cunosc adevărul din creștetul capului până în tălpile picioarelor și până când îndoiala și frica mi-au dispărut. Nu a fost nevoie să trimită un înger din ceruri pentru a face aceasta, nici nu a trebuit să sune cu trâmbița unui arhangel. Prin șoaptele glasului blând și încet al Spiritului Dumnezeului cel viu, El mi-a dat mărturia pe care o dețin. Și, prin acest principiu și prin această putere, El va da tuturor copiilor oamenilor o cunoaștere a adevărului care le va rămâne și îi va face să cunoască adevărul, așa cum îl cunoaște Dumnezeu, și să facă voia Tatălui, așa cum o face Hristos. Și nicio multitudine de manifestări miraculoase nu va îndeplini vreodată aceasta” (în Conference Report, apr. 1900, p. 40–41).

Noi, ca membri ai Bisericii, tindem să subliniem minunile și manifestările spirituale dramatice atât de mult, încât nu putem aprecia și putem chiar să trecem cu vederea modelul tipic prin

care Duhul Sfânt își îndeplinește lucrarea Sa. Tocmai „[simplitatea] acestei căi” (1 Nefi 17:41) de a primi impresii spirituale mici și sporite, care peste timp și laolaltă constituie un răspuns dorit sau îndrumarea de care avem nevoie, poate să ne facă să privim „dincolo de limite” (Iacov 4:14).

Am discutat cu multe persoane care pun la îndoială tăria mărturiei lor personale și își subestimează capacitatea spirituală din cauză că nu au primit manifestări frecvente, miraculoase sau puternice. Probabil că, dacă luăm în considerare experiența lui Joseph din dumbrava sfântă, a lui Pavel pe drumul către Damasc și a lui Alma cel Tânăr, vom ajunge să credem că ceva este în neregulă cu noi sau că ne lipsește ceva dacă nu avem experiențe similare cu aceste exemple bine cunoscute și impresionante din punct de vedere spiritual. Dacă ați avut

asemenea gânduri sau îndoieli, vă rog să conștientizați că sunteți foarte normali. Trebuie doar să mergeți înainte cu supunere și cu credință în Salvator. Dacă faceți astfel, „nu puteți greși” (D&L 80:3).

Președintele Joseph F. Smith ne-a sfătuit: „Arătați-mi sfinți din zilele din urmă care trebuie să se bazeze pe miracole, semne și viziuni pentru a rămâne statornici în Biserică și eu vă voi arăta membri... care nu sunt demni înaintea lui Dumnezeu și care merg pe căi alunecoase. Nu prin manifestări miraculoase trebuie să fim convinși de adevăr, ci prin umilință și supunere credincioasă față de poruncile și legile lui Dumnezeu” (în Conference Report, apr. 1900, p. 40).

O altă experiență obișnuită legată de lumină ne ajută să învățăm un adevăr suplimentar despre modelul de revelație „rând după rând, precept

după precept”. Uneori, soarele răsare într-o dimineață care este înnorată sau cețoasă. Din cauza condițiilor meteorologice, percepția luminii este mai dificilă și aflarea momentului exact când răsare soarele la orizont nu este posibilă. Cu toate acestea, într-o astfel de dimineață, avem suficientă lumină pentru a recunoaște o nouă zi și pentru a ne rezolva problemele.

În mod asemănător, primim de multe ori revelație fără a recunoaște exact în ce fel sau când primim revelația. Un episod important din istoria Bisericii ilustrează acest principiu.

În primăvara anului 1829, Oliver Cowdery era învățător la o școală în Palmyra, New York. Când a auzit despre Joseph Smith și lucrarea de a traduce Cartea lui Mormon, Oliver a simțit că trebuia să-i ofere ajutorul tânărului profet. Prin urmare, a călătorit la Harmony, Pennsylvania și a devenit scribul lui Joseph. Momentul sosirii lui și ajutorul oferit de el erau vitale pentru apariția Cărții lui Mormon.

Ulterior, Salvatorul i-a revelat lui Oliver că, pe cât de des se rugase să primească îndrumare, pe atât de des primise îndrumare de la Spiritul Domnului. „Dacă nu ar fi fost așa”, a declarat Domnul, „tu nu ai fi fost unde te găsești acum. Iată, tu știi că tu M-ai întrebat și că Eu ți-am luminat mintea; și acum, Eu îți spun aceste lucruri ca tu să știi că ai fost luminat de Spiritul adevărului” (D&L 6:14–15).

Astfel, Oliver a primit o revelație prin intermediul profetului Joseph Smith care-l informa că el primise revelație. Aparent, Oliver nu recunoscuse în ce fel și când primise îndrumare de la Dumnezeu și avea nevoie de această instruire pentru a-și spori înțelegerea despre spiritul revelației. La modul figurat, Oliver umblase în lumină, când soarele răsărise într-o dimineață înnorată.

În timpul multora dintre incertitudinile și provocările pe care le întâlnim în viețile noastre, Dumnezeu ne cere să facem tot ce putem și să acționăm, nu să lăsăm să se acționeze asupra noastră (vezi 2 Nefi 2:26) și să ne încredem în El. Poate că nu vedem îngeri, nu auzim glasuri cerești și nu primim impresii spirituale copleșitoare. Poate că înaintăm deseori sperând și rugându-ne – dar fără să avem siguranța absolută – că acționăm în acord cu voința lui Dumnezeu. Dar, pe măsură ce ne respectăm legămintele și ținem poruncile, pe măsură ce ne străduim din ce în ce mai consecvent să facem ce este bine și să devenim mai buni, putem umbla având încrederea că Dumnezeu ne va îndruma pașii. Și putem vorbi având siguranța că Dumnezeu ne va inspira vorbele. Acesta este, în parte, înțelesul scripturii în care se declară: „Atunci, încrederea ta va crește puternic în prezența lui Dumnezeu” (D&L 121:45).

Atunci când căutați în mod potrivit și aplicați spiritul revelației, vă promit că veți „[merge] în lumina Domnului” (Isaia 2:5; 2 Nefi 12:5). Uneori, spiritul revelației va acționa imediat și cu intensitate, alteori cu subtilitate și în mod treptat, iar de cele mai multe ori cu o asemenea delicatețe încât nu-l veți putea conștientiza și recunoaște. Dar, indiferent de tiparul prin care va veni această binecuvântare, lumina pe care o aduce va ilumina și vă va lărgi sufletul, vă va lumina înțelegerea (vezi Alma 5:7; 32:28) și vă va îndruma și proteja pe dumneavoastră și familia dumneavoastră.

Vă declar mărturia mea de apostol că Tatăl și Fiul trăiesc. Spiritul revelației este real – și poate funcționa și funcționează în viețile fiecăruia dintre noi și în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Mărturisesc despre aceste adevăruri, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

Președintele Thomas S. Monson

Templul sfânt – un far pentru lume

Binecuvântările cele mai importante și mai mărețe care vin datorită faptului că suntem membri ai Bisericii sunt acele binecuvântări pe care le primim în templele lui Dumnezeu.

Preaiubiții mei frați și surori, vă exprim dragostea și salutările mele fiecăruia dintre dumneavoastră și mă rog ca Tatăl nostru Ceresc să-mi îndrume gândurile și să-mi inspire cuvintele în timp ce vă vorbesc astăzi.

Încep prin a face un comentariu sau două referitor la mesajele minunate pe care le-am auzit în această dimineață adresate de sora Allred, episcopul Burton și alții despre programul de bunăstare al Bisericii. Așa cum s-a spus, acest an marchează cea de-a 75-a aniversare a acestui program inspirat care a binecuvântat viața multora. Este privilegiul meu să cunosc personal pe unele dintre acele persoane care au început acest măreț efort – oameni miloși și cu viziune.

Așa cum au menționat episcopul Burton, sora Allred și alții, episcopului din episcopie îi este dată responsabilitatea de a se îngriji de cei nevoiași aflați între limitele episcopiei sale. Pentru mine a fost un privilegiu să prezidez, în calitate de episcop foarte tânăr, în orașul Salt Lake asupra unei episcopii de 1.080 de membri, incluzând 84 de văduve. Erau mulți cei care aveau nevoie de ajutor. Am fost foarte

recunoscător pentru programul de bunăstare al Bisericii și pentru ajutorul Societății de Alinare și al cvorumurilor preoției.

Eu declar că programul de bunăstare al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este inspirat de Atotputernicul Dumnezeu.

Dragii mei frați și surori, această conferință marchează trei ani de când am fost susținut în calitate de președinte al Bisericii. Desigur, au fost ani aglomerați, plini cu multe încercări dar și cu nenumărate binecuvântări. Ocazia pe care am avut-o de a dedica și rededica temple a fost una dintre cele mai plăcute și sacre dintre aceste binecuvântări, iar astăzi, doresc să vă vorbesc despre templu.

În timpul conferinței generale din luna octombrie a anului 1902, președintele Bisericii, Joseph F. Smith, și-a exprimat, în cuvântarea de deschidere, speranța că într-o zi vom avea „temple construite în diferitele părți ale [lumii] unde sunt necesare pentru a fi la îndemâna oamenilor”¹.

În primii 150 de ani după organizarea Bisericii, din 1830 până în 1980, au fost construite 21 de temple, inclusiv